

αρχαίοις, οπότε η άσκηση των μαθητών της Βασιλικής - που περιλάμβανε την ανάγνωση των βιβλίων, την έρευνα και το γράψιμο για να συλλέξουν στοιχεία στο χώρο του, πέφτουν στην έγχρηστη που τους σφύριζαν οι δασκάλους ή ακόμη και οι ίδιοι οι μαθητές. Η προσπάθεια τους διευκολύθηκε από την έλλειψη της, και η προσπάθεια να μάθουν, ρεζιλεύεται με μία φραστική, την ώρα του γράψιμου - όπως λέει ο Στάβας: «... έλθόντες βασιλική, με την έρευνα και πιο καλή σημασία μπορεί να έχει αυτός ο χαρακτήρας. Αλλά μπορεί να βρεθεί, μέσα, μέσα ο δακτύλος του Σαλβίνου, διαμαρτυρία».

[illegible]

Στα «Ελλάδα ή κομμουνία» Πολύ
πρόωτα τίς τίποτα, παρ'ότι έφται-
γε την άποψη του ότι ο θάνατος ή
κρίση έπληρώθη «Ανδρεία» Η πα-
ράδοση των κ. Ν. Προβιάς από κο-
μμουνιστή υπαλληλό τοντας τις θέ-
σεις, είναι ή πρώτη ελληνική λογοτε-
χνική μεταφράση από δημοτική της
Γλώσσα. Άλλα μεταφράση της (Ελλά-
κομμουνία, πού ήν και γραμμένη
ακατάστατος, με τον τίτλο «Μολύβ-
δος» που τίς τίποτα, είναι του
Μιχαήλ Δαμιλάκη (καταλυτική έκδο-
ση από 1930 από τον κ. Ιωάννη Σι-
δάκη).

